

Spadek ubóstwa, ale mniejszy od przewidywanego

27 czerwca 2017

Główny Urząd Statystyczny przedstawił dane dotyczące różnych kryteriów ubóstwa w Polsce. W 2016 roku w gospodarstwach domowych o wydatkach poniżej granicy ubóstwa skrajnego (tzn. poniżej poziomu minimum egzystencji) żyło 4,9% osób. W 2015 r. poniżej tej granicy żyło 6,5% osób, a w 2014 r. 7,4%. Obecnie około 1,9 mln osób w Polsce żyje w skrajnej nędzy.

W 2016 r. poniżej minimum egzystencji żyło 4,7% w gospodarstwach małżeństw z 3 dzieci (rok wcześniej 9,0%) oraz 14,0% osób w gospodarstwach małżeństw z 4 i większą liczbą dzieci (rok wcześniej 18,1%). W gospodarstwach domowych z 2 dzieci stopa ubóstwa wynosiła 2,7% (rok wcześniej 4,0%), z jednym dzieckiem 1,7% (w 2015 1,8%), a bez dzieci na utrzymaniu 1,8% (rok wcześniej 1,6%). Wskaźnik zagrożenia ubóstwem skrajnym dla matki lub ojca z dziećmi na utrzymaniu wyniósł 5,6% (rok wcześniej 6,5%). W gospodarstwach jednoosobowych stopa ubóstwa spadła z 2,5% do 2,0%.

Publikowane przez GUS dane dotyczące zasięgu ubóstwa skrajnego według typów biologicznych odnoszą się do gospodarstw domowych z dziećmi na utrzymaniu do ukończenia 25 roku życia. Uzupełnienie tych informacji stanowią, prezentowane po raz pierwszy poniższe dane dla populacji gospodarstw domowych, w których składzie obecne były dzieci do lat 18. Łączne w gospodarstwach bez dzieci 0-17 lat stopa ubóstwa nie zmieniła się w stosunku do 2015 r. i wyniosła 3,6%, wśród osób z co najmniej jednym dzieckiem w wieku 0-17 lat spadła z 8,8% do 5,9%, z dokładnie jednym dzieckiem spadła z 5,3% do 4,3%, z dwójką dzieci z 8,1% do 5,3%, z co najmniej trójką z 16,7% do 9,9%.

Łącznie wśród dzieci w wieku 0-17 lat stopa ubóstwa spadła z

9,0% do 5,8%, wśród osób w wieku 18-64 z 6,2% do 5,0%, a wśród osób 65+ z 4,2% do 3,4%.

Przy zbadaniu poziomu ubóstwa pod względem grup społeczno-ekonomicznych sytuacja w podobnym stopniu poprawiła się we wszystkich wyróżnionych. Wśród osób żyjących w gospodarstwach domowych utrzymujących się z tzw. innych niezarobkowych źródeł stopa ubóstwa skrajnego wyniosła 15,9% (rok wcześniej 17,9%). Wśród członków gospodarstw domowych rolników 11,0% (spadek z 14,7%), rencistów 8,5% (spadek z 10,7%), pracowników 3,9% (spadek z 5,6%), emerytów 3,9% (spadek z 5,0%), pracujących na własny rachunek 2,2% (spadek z 3,1%).

Zagrożenie ubóstwem w znacznie większym stopniu dotyczy mieszkańców wsi niż ośrodków miejskich. W 2016 r. w skrajnym ubóstwie żyło 2,9% mieszkańców miast (spadek z 3,5%). Spadek ubóstwa nastąpił we wszystkich rodzajach miast z wyjątkiem największych, gdzie poziom biedy utrzymał się na tym samym poziomie – 1,1%. Na wsi odsetek osób żyjących poniżej minimum egzystencji wyniósł 8,0% (spadek z 11,3%).

Przy uwzględnieniu kryterium wykształcenia stopa ubóstwa wśród osób z wykształceniem co najwyżej gimnazjalnym spadła z 16,5% do 12,4%, z zasadniczym zawodowym z 9,7% do 7,3%, ze średnim z 3,6% do 2,7%. Wśród osób z wykształceniem wyższym ubóstwo bezwzględne zwiększyło się z 0,6% do 0,8%.

GUS przedstawił również dane dotyczące ubóstwa relatywnego i ustawowego. W 2016 r. w gospodarstwach domowych, w których wydatki wynosiły mniej niż 50% średnich wydatków ogółu gospodarstw domowych, żyło 13,9% osób (w 2015 r. 15,5%, w 2014 r. 16,2%).

Poniżej ustawowej granicy ubóstwa, czyli poniżej progu interwencji socjalnej, w 2016 r. roku żyło 12,2% osób, czyli o 0,5 pkt proc. więcej niż w 2015 r. i w 2014 r.

Autorstwo: Piotr Szumlewicz

Źródło: Lewica.pl